पुरस्तादिति तावत्प्रतीक्षदुःप्रज्ञदुःशासननराधमेत्यतःपरंपुरस्तादितिपठंतिकेचित् प्रतीक्षप्रतीक्षस्व ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ दृश्यामिपृथग्जनस्त्रीवत्दृश्यमिवात्मानंकरोमि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ विगाहेप र्यालोचयामि ॥ ८ ॥ ९ ॥ पांडूनांपांडवानां आर्षस्तद्धितलुक् पार्षतस्यधृष्टद्युम्नस्य कथंइयांप्राप्तुयां ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ किमज्ञत्वान्नविवेक्तुमर्हसिनेत्याह बलवानिति बलवान्कर्णदुर्योध नादिर्यद्धूतेसएवधर्मः परस्तुदुर्बलेनोक्तःअभिहतःधर्मोप्यधर्मोभवतीतिभावः अभिहितःपरैरितिपाठेतुअधर्मवेलायामपिपरैर्बलवद्भिरुक्तएवधर्मोभवतिनदुर्बलोक्तइतिअकारंप्रश्लिष्ययोज्यं ॥ १५ ॥ ननु

द्रौपद्युवाच पुरस्तात्करणीयंमेनकृतंकार्यमुत्तरं॥ विक्लवास्मिकृतानेनकर्षताबलिनाबलात्॥१॥ अभिवादंकरोम्येषांकुरूणांकुरुसंसदि॥ नमेस्यादपराधोयं यदिदंनकृतंमया॥२॥ वैशंपायनउवाच सातेनचसमाधूतादुःखेनचतपस्विनी॥ पतिताविललापेदंसभायामतथोचिता॥३॥ द्रौपद्युवाच स्वयंवरेया स्मिनृपैर्दृष्टारंगेसमागतैः॥ नदृष्टपूर्वाचान्यत्रसाहमद्यसभांगता॥ ४॥ यांनवायुर्नचादित्योदृष्टवंतौपुरागृहे॥ साहमद्यसभामध्येदृश्यामिजनसंसदि॥ ५॥ यां नमृष्यंतिवातेनस्पृश्यमानांगृहेपुरा॥ स्पृश्यमानांसहंतेऽद्यपांडवास्तांदुरात्मना॥६॥ मृष्यंतिकुरवश्चेमेमन्येकालस्यपर्ययं॥ स्नुषांदुहितरंचैवक्लिश्यमानामनर्ह तीं॥७॥ किंन्वतःकृपणंभूयोयदहंस्त्रीसतीशुभा॥ सभामध्येविगाहेऽद्यक्तनुधर्मोमहीक्षितां॥८॥ धर्म्यांस्त्रियंसभांपूर्वेननयंतीतिनःश्रुतं॥ सनष्टःकौरवेयेषुपूर्वो धर्मःसनातनः॥ ९॥ कथंहिभार्यापांडूनांपार्षतस्यस्वसासती॥ वासुदेवस्यचसखीपार्थिवानांसभामियां॥ १० ॥ तामिमांधर्मराजस्यभार्यांसदृशवर्णजां॥ ब्रूतदासीमदासींवातत्करिष्यामिकौरवाः॥ ११ ॥ अयंमांसुदृढंक्षुद्रःकौरवाणांयशोहरः॥ क्लिश्नातिनाहंतत्सोढुंचिरंशक्ष्यामिकौरवाः ॥ १२ ॥ जितांवाप्यजि तांवापिमन्यध्वंमांयथानृपाः॥ तथाप्रत्युक्तमिच्छामितत्करिष्यामिकौरवाः ॥ १३ ॥ भीष्मउवाच उक्तवानस्मिकल्याणिधर्मस्यपरमागतिः॥ लोकेन शक्यतेज्ञातुमपिविज्ञैर्महात्मभिः॥ १४ ॥ बलवांश्चयथाधर्मंलोकेपश्यतिपूरुषः॥ सधर्मोधर्मवेलायांभवत्यभिहतःपरः ॥ १५ ॥ नविवेक्तुंचतेप्रश्नमिमंशक्नो मिनिश्चयात्॥ सूक्ष्मत्वाद्गहनत्वाच्चकार्यस्यास्यचगौरवात्॥ १६॥

बलवत्तरस्त्वमेवसत्यंब्रूहीत्यतआह नेति विवेक्तुंविविच्यवक्तुं अयमस्याशयः यद्येतामजितासीतिवक्ष्येतदान्यायंविनापीडितैषासद्यःकोपेनकौरवान्नाशयेत् तथाचद्रौपद्यपमानजोवाकुरुनाशजोवादोषोम हानितिसंशयेधर्मतत्वस्यसूक्ष्मत्वाद्दुर्विवेकत्वं देवकार्यमेवकौरवनाशेनभवतीत्यशक्यं सर्वेषांवध्यानामिहसंप्रयोगाभावात्गहनमिदं पांडवानामशस्त्रत्वात्परदासत्वाच्च तत्स्वामिनांकौरवाणांनाशनंद्रौपद्या अपिदोषायस्वामिस्वामिनाशस्यसुतरामकार्यत्वादितिहेतुत्रयंविविच्याकथनेइति ॥ १६ ॥

Digitized by Google